

Nylig lest:

” Han har slitt hele sesongen. Da er det vel magetrøbbel igjen.

Morten Ramm til Dagbladet om Petter Northugs elendige resultater i NM i poker

” Oslo har vært en narkoby helt siden 1970-tallet da heroin ble introdusert.

Jo Nesbø til Postmedia News

” Jeg blir lei meg når det skrives at jeg lever et luksusliv og ikke gjør annet enn å shoppe og henge på restauranter.

Prinsesse Madeleine

Leserbrev

Dyrehjemmet på Hinna

Jeg noterer meg at Rogalands Avis har relativt bred dekning av saken om dyrehjemmet på Hinna som Dyrebeskyttelsen Sør Rogaland (DSR) har disponert i flere år, og vil i den forbindelse få muligheten til å fortelle hva som er realiteten i forbindelse med salget av eiendommen.

Eiendommen på Hinna ble kjøpt av Dyrebeskyttelsen Norge (DN) for cirka 10 år siden. Dette fordi DSR v/Kari Mills gjennom årene hadde tatt vare på enormt mange katter som hun hadde i sitt eget hjem.

Det er usikkert om de kattene ble omplassert etter hvert, men da det ikke var plass til flere hos henne, ble det vedtatt av DNs sentralstyre, som hun selv har vært med i i mange år, at man skulle søke å finne et egnet sted for et dyrehjem.

Huset ble kjøpt og betalt av Dyrebeskyttelsen Norge og det ble underskrevet en driftsavtale med bruker av huset.

Denne avtalen innbar også at DSR fikk dekket kostnader til kommunale utgifter, ekstrautgift til containerleie grunnet avfallsmengde, strømudgifter (en sum som beløp seg til cirka 70-80.000,-/år).

Dyrebeskyttelsen Norge har gjennom mange år vært en «hybridorganisasjon» med direkte tilknyttede medlemmer som ikke ønsket å tilhøre et lokalledd, altså en medlemsorganisasjon, samtidig som DN også var en paraplyorganisasjon for lokalavdelingene rundt i landet.

På DNs Landsmøte i 2010 ble det lagt fram forslag om endring av organisasjonsform til en ren medlemsorganisasjon, noe som ble vedtatt av et solid flertall. Dette betyr at medlemmene er medlem av DN direkte, mens inntekten fra medlemmene blir fordelt i forhold til medlemmets geografiske tilhørighet til nærmeste lokalforening. Tidligere betalte hver lokalforening en «avgift» til sentrallet for utsendelse av medlemsblad til sine medlemmer. Dette beløpet har etter den nye organisasjonsformen falt bort, samtidig som lokalledene ikke har noen utgifter på å sende ut medlemsfakturaer og derved også sparer penger.

Dette ønsket ikke DSR å være med i, og trakk derfor foreningen ut. Samtidig

DYRESTRID: – Dyrebeskyttelsen Norge har aldri framsatt et krav om dette og ønsker på ingen måte at dyrene skal bli den tapende part, skriver styreleder Anne Westen om striden rundt Dyrenes Hus på Hinna. Foto: Erik Holsvik

trakk også Dyrebeskyttelsen Kristiansand seg ut.

Når det nå en gang er slik at et par foreninger umiddelbart på landsmøtet 2010 trakk seg ut av organisasjonen Dyrebeskyttelsen Norge, kan det oppfattes som den ene av dem tok en noe forhastet avgjørelse.

Foreningen v/ leder Kari Mills, som får spalteplass i RA, klager sin nød over at DN vil selge eiendommen på Hinna. Hun kommer med utsagn som kan forstås dit hen at DN vil «drepe dyrene». Med overskrifter som: «Nå må kattene dø».

Dette må på det sterkeste tilbakevises. DN har aldri framsatt et krav om dette og ønsker på ingen måte at dyrene skal bli den tapende part i denne saken, men vi har oppfordret henne til å omplassere eller finne alternativ løsning for dyrene, samtidig som det ble framsatt krav om inntaksstopp. Mills gir uttrykk for at de dyrene som er på huset på Hinna, ikke kan omplasseres, grun-

net alderdom, sykdom, og u håndterbarhet m.m.

DSR har hatt nærmere to år på seg til å finne løsninger for disse dyrene. Dyrebeskyttelsen Norge har ikke anledning til å binde opp en verdi på cirka 5 millioner til drift av en forening som ikke lenger ønsker å ha noe med Dyrebeskyttelsen Norge å gjøre og som i forbindelse med uenigheter med DN har initiert 2 tvistesaker med DN, noe som dessverre har påført DN unødige store advokatutgifter, penger som i utgangspunktet er ment for hjelp til dyr. Jeg vil tro at det også i Stavanger finnes eiendommer til en langt lavere verdi, som burde være tilfredsstillende for disse 141 kattene. Jeg vil også tro at det finnes mennesker i Sør-Rogaland som gjerne vil gjøre en innstas for disse dyrene og kunne gi noen av dem et tilfredsstillende hjem.

Anne Westen, styreleder i Dyrebeskyttelsen Norge

Har bydelsutvalgene livets rett?

Vi, en gruppe beboere og næringsdrivende, har jevnlig vært publikummere i Hillevåg bydelsutvalg de siste tre årene. Dette på grunn av en sporsluse i Bispeladegård som vi ønsket fjernet.

Dette er plan 1179 fra 17/4-1989. Speringen ble satt opp vinteren 2008. Nesten 20 år etter vedtaket. Det ble av beboerne samlet inn mer enn 300 underskrifter mot stengning av Bispeladegård. Det betyr at saken kan tas opp på nytt i bystyret. Vi fikk beskjed fra politisk sekretariat om å henvende oss til bydelsutvalget. Grunnen til at dette har vart i tre år er at bydelsutvalget ikke har visst hvordan saken skulle håndteres. Etter noen år klarte endelig bydelsutvalget å finne fram til riktig instans i kommunen. Bydelsutvalget var på befaring, og gikk enstemmig inn for å fjerne sporslusen. Saken ble sendt videre til Stavanger kommune By- og utbygging, park og vei, for å tas opp i bystyret på nytt.

7/2-2012 kom avslaget om gjenopp-tagelse: «Dersom Bispeladegård skal åpnes for trafikk så bør dette gjøres ved at reguleringsplanen endres. Arbeidsbelastningen ved kultur og byutvikling er fortiden stor. Det betyr at vi ikke har mulighet for å prioritere ny reguleringsplan i dette området. Det vil i så fall ha gått på bekostning av mange svært høyt prioriterte oppgaver».

I ett brev fra Stavanger kommune Kultur og byutvikling, skriver de den 30/10-2007: MINDRE VESENTLIG REGULERINGSENDRING TIL PLAN 1179, HILLEVÅG BYDEL.

Dersom reguleringsendringen er så uvesentlig som der gis uttrykk for i dette brevet, samt at arbeidsbelastningen ved kultur og byutvikling er så stor at saken ikke kan gjenopptas, burde det etter min mening være en mulighet for bydelsutvalget, eller andre kommunale instanser, å ta avgjørelsen.

Slik som bydelsutvalget fungerer nå, har det etter min mening ikke livets rett. Enten mer innflytelse til bydelsutvalgene, eller de må legges ned.

Arnt-Heikki Steinbakk har skrevet en utmerket artikkel den 19. mars, som beskriver det meste. Det er derfor ikke behov for ytterligere utdypning fra min side.

Sporslusen har vært vekke i snart ett år på grunn av anleggsarbeid med Fv. 44 i Hillevåg. I denne perioden har trafikken fungert utmerket uten sporsluse. Både for beboere og næringsdrivende.

Sjeldent har der vært større enighet i en sak mellom beboere, næringsdrivende og bydelsutvalget. Likevel må Kultur og byutvikling stå på prinsippene.

Einar Sørensen, Hillevåg

Den norske påsken er unik

Den norske påskeferien er unik, og påsken er noe jeg ser fram til med glede. Påsken er tiden for tradisjonell fjellferie med ski og klementiner, bypåske med gule påskeliljer og kald drikke, eller kanskje bare å ta det helt med ro og nyte overgangen fra vinter til vår i nærmeste solvegg.

Dessverre er den urnorske påsken også høysesong for trafikkøer, slitne barn i baksetet og trafikk som snegler seg fram i nøyaktig samme rute som for flere hundre år siden. Smale veier uten midtrekkverk kan dessuten skape far-

lige situasjoner som ødelegger både ferieroen og den gode påkestemningen. Som politiker må man være ydmyk, og lytte til folk flest sine ferie- og hverdagsutfordringer. Fremskrittspartiet tar folk på alvor når vi får høre om hvordan folks livskvalitet ødelegges av et trafikkfarlig veinett med altfor lav kapasitet.

Fremskrittspartiet vil bygge et effektivt veinett mellom de største byene i landet. Det betyr trafikkikker 4-feltsvei på E18/E39 fra Oslo til Kristiansand og Stavanger, på E6 mellom Oslo og Trondheim og på E134 fra Oslo til Bergen og Haugesund. Frp vil i tillegg oppgradere andre viktige veier som binder

landet vårt sammen, slik Sverige gjorde for mange år siden. Disse veiene skal først og fremst bygges for å redusert avstandsløpene for folk flest og næringslivet, men vil også gjøre det lettere for folk å komme seg på påskeferien med familie og venner uten for mye stress, kjas og mas. Påske-Norge er et fantastisk ferieland, og vi kan ikke la trafikk-aos ødelegge idyllen. Som Frp-politiker ønsker jeg å bidra til at folk i fremtiden skal få enda større glede av ferie i eget land. Få steder kan måle seg med Påske-Norge på sitt beste.

Bård Hoksrud (Frp), stortingsrepresentant